

traf den daværende regering beslutning om, at Christiania kunne fortsætte, indtil der efter en 3 års periode blev truffet beslutning om områdets anvendelse.

Den 10. april 1975 opfordrede et flertal i Folketinget gennem vedtagelse af en folketingsbeslutning regeringen til straks at påbegynde forhandling om afvikling af Christiania, således at Christiania kunne være afsluttet senest den 1. april 1976. Da beboerne ikke inden denne frist havde truffet foranstaltninger til en frivillig rømning af arealerne, anmodede Forsvarsministeriet ved Kammeradvokaten samme dag fogeden om at gennemføre en fogedforretning med henblik på udsættelse af beboerne. Fogeden nægtede imidlertid at fremme Forsvarsministeriets begæring om udsættelse, og afgørelsen blev indanket for Østre Landsret og her inddraget i en sag, der af Christianias beboere var anlagt mod Forsvarsministeriet. Ved Landsrettens dom blev beboerne tilpligtet – uden varsel – at rømme samtlige arealer og bygninger inden for fristadens område. Endvidere blev fogedrettens kendelse ændret således, at Forsvarsministeriets begæring om umiddelbar fogedforretning til udsættelse af samtlige beboere inden for fristadens område blev taget til følge. Denne dom blev den 2. februar 1978 stadfæstet af Højesteret.

Den 3. februar 1978 blev der anmeldt en forespørgsel til forsvarsministeren om regeringens hensigter med hensyn til Christiania på baggrund af Højesterets dom. Forsvarsministeren gav under behandlingen af forespørgslen på regeringens vegne udtryk for, at man burde lade den hidtidige benyttelse af området fortsætte, indtil en godkendt lokalplan kunne iværksættes. Det var dog en forudsætning for en sådan midlertidig forlængelse af benyttelsen, at samfundets almindelige love blev overholdt på området. Folketinget vedtog i forbindelse med behandlingen af forespørgslen en dagsorden, der tog regeringens redegørelse til efterretning og udtrykte tilslutning til regeringens bestræbelser.

Den 1. juni 1979 afgav forsvarsministeren en erklæring til beboerne på Christiania. I erklæringen, der blev indrykket i Statstidende den 7. juni 1979, hedder det bl.a.:

»... at den hidtidige benyttelse af Christianiaområdet kan fortsætte på nærmere fastsatte vilkår, indtil beboerne af forsvarsministeriet har fået meddelelse om, at arealet skal bebygges eller anvendes på anden måde. Der vil blive givet beboerne meddelelse om fraflytningstidspunktet med et varsel på 6 måneder ved bekendtgørelse i Statstidende. . . . «

Christianias fortsatte eksistens og vilkårene herfor har siden været drøftet i Folketinget flere gange.

I marts 1982 gav miljøministeren en redegørelse for den skitse, et arkitektfirma havde udarbejdet for

den fremtidige anvendelse af området. Miljøministeren gav bl.a. udtryk for følgende:

»... at det i den kontrakt, som blev indgået med konsulentfirmaet, bl.a. blev fastsat, at Christianiaarealerne bør anvendes på en måde, der er til gavn for Københavns befolkning, og at regeringen gerne ser, at de mest bæredygtige aktiviteter i Christiania kan indgå i en kommende plan. . . . «

Endvidere gav miljøministeren udtryk for:

»... det må understreges over for beboerne på Christiania, at samfundets almindelige love skal overholdes i området.

Myndighederne vil derfor reagere over for kriminalitet og kontrollere Christianiaområdet på samme måde som andre steder i landet. Dette gælder selvfølgelig også handel med hash.

Der må endvidere bl.a. ske en lovliggørelse af bygninger og installationer m.v. og miljø- og sundhedsbestemmelser må overholdes. . . .

For det andet bør der snarest udarbejdes en fortegnelse over de mest medtagne og farlige bygninger med henblik på en fjernelse. Mulighederne for, at de nuværende beboere kan bo et andet sted på området bør overvejes, herunder at de ved ledighed kan rykke ind i andre boliger.

For det tredje må der gennemføres istandsættelse af de mest truede af de bevaringsværdige bygninger. . . . «

Folketinget vedtog i forbindelse med debatten om redegørelsen en dagsorden, der tog ministerens redegørelse til efterretning.

Den 15. maj 1986 vedtog Folketinget i forlængelse af Folketingets dagsorden af 16. marts 1982 en folketingsbeslutning om Christianias fremtid. Folketinget bekræftede beslutningen ved vedtagelse af en motiveret dagsorden under en forespørgselsdebat vedrørende Christiania den 19. november 1987.

Uagtet, at samtlige beslutninger fra Folketinget om, at Christiania skal have adgang til fortsat at eksistere, har lagt til grund, at landets almindelige lovgivning skal overholdes på området, må det konstateres, at der i samtlige de år Christiania har eksisteret, har foregået et væsentligt, ulovligt og planløst byggeri på området. Den Særlige Styringsgruppe vedrørende Christiania har gennem forhandlinger med beboerne forsøgt at etablere et byggestop på området, men i Styringsgruppens notat af september 1988 udtaler Styringsgruppen:

»... Styringsgruppen må med beklagelse konstatere, at et byggestop for ny bebyggelse eller væsentlig udvidelse og ombygning af eksisterende huse ikke har kunnet gennemføres.

Styringsgruppen har forgæves efterlyst garantier for, at et byggestop vil blive håndhævet. Gruppen har